

Hidroterapia sau rolul apei în stimularea imunității

PAGINA 6

Programul Alimentar Mondial al ONU, câștigător al premiului Nobel pentru Pace

Programul alimentar mondial (PAM) este câștigătorul premiului Nobel pentru Pace 2020. Comitetul Nobel din Norvegia a subliniat faptul că este nevoie mai mult ca niciodată de soluții pentru combaterea foametei, care acaparează tot mai mult din populația planetei.

PAM este recompensat pentru "eforturile de luptă împotriva foametei, pentru contribuția la ameliorarea condițiilor de pace în zonele afectate de conflicte și pentru că a jucat un rol principal în eforturile care vizează împiedicarea utilizării foametei ca o armă de război", a declarat președintele comitetului Nobel, Berit Reiss.

Operând inclusiv cu ajutorul elicopterelor, elefanților sau cămilelor, PAM se prezintă drept "cea mai mare organizație umanitară", în condițiile în care 690 milioane de oameni - unul din 11 - suferea de subalimentație cronică în 2019.

Înființat în 1961, cu sediul la Roma și finanțat integral prin contribuții voluntare, PAM afirmă că a distribuit 15 miliarde de porții alimentare și a asistat 97 de milioane de persoane în 88 de țări anul trecut.

În ciuda progreselor înregistrate, obiectivul de a eradică foamea până în 2030 pare de neatins, în special după apariția pandemiei de coronavirus.

Dr. Călin Bumbuluț ne vorbește despre chemarea profesiei de medic

PAGINA 7

Peleş, în topul celor mai frumoase castele din Europa

PAGINA 5

Ungaria, condamnată la Bruxelles pentru interzicerea universității Central Europene

PAGINA 3

Trotinetele electrice ar putea fi interzise în Copenhaga

Primăria din Copenhaga vrea să interzică accesul în centrul orașului pentru trotinetele electrice închiriate, au anunțat autoritățile locale, informează AFP, potrivit Agerpres. Oamenii nu mai au loc să meargă pe stradă din cauza trotinetelor „aruncate” peste tot, arată municipalitatea.

„Nu va mai fi posibilă închirierea sau parcarea unei trotinete electrice în cele mai multe dintre zonele cele mai aglomerate din Copenhaga începând de la 1 ianuarie”, au precizat reprezentanții serviciului tehnic și cei ai serviciului de mediu din cadrul Primăriei din Copenhaga într-un e-mail adresat jurnaliștilor de la AFP. În mod concret, aceste vehicule vor fi interzise în centrul istoric al orașului danez, unde a devenit deja imposibilă depozitarea lor, dar și în cartierele adiacente. „Din păcate, am constatat probleme majore cu trotinetele electrice (...) Este extrem de dificil pentru persoanele vârstnice să treacă atunci când trotinetele sunt lăsate prăbușite pe străzi”, a explicat consilierul municipal Rune Dybvad. Dispoziția va trebui să fie aprobată de Consiliul Municipal, dar ea se bucură deja de un sprijin larg. Trotinetele electrice sunt contestate în mai multe orașe mari din cauza coabitării dificile dintre utilizatorii lor, pietoni și bicicliști în spațiile urbane cu dimensiuni mici, fapt care a determinat uneori primăriile locale să reglementeze foarte strict utilizarea acestor vehicule.

În noiembrie, Singapore a emis un decret care interzice trotinetele electrice pe trotuare, urmând exemplul Germaniei și Franței. La Montreal, ele nu mai sunt disponibile după eșecul unei perioade de testare, din cauza lipsei de respect manifestate de utilizatorii lor față de pietoni și de ceilalți participanți la trafic. Potrivit estimărilor făcute de jurnaliștii din presa de specialitate, 300 de accidente asociate trotinetelor electrice au avut loc la Copenhaga în anul 2019.

Sfânta Parascheva a cucerit inimile credincioșilor români

PAGINA 2

Halmoși Sandor - "Fiecare artă autentică ia naștere prin foc"

PAGINA 2

Satu Mare, mai bogat cu un muzeu: "Justinian Arhiepiscopul"

PAGINA 4

Publicație finanțată de

MINISTERUL CULTURII

IPS Teofan atrage atenția asupra încălcării libertății religioase în contextul în care doar ieșenii se pot închina moaștelor sfinte Parascheva. Măsurile luate de autorități în privința accesului la moaștele Sfinte Parascheva sunt considerate discriminatorii și încalcă numeroase prevederi legale. Paginile de socializare sunt asaltate în aceste zile cu opinii din partea preoților și a credincioșilor despre această decizie pe care o contestă vehement.

Sfânta Parascheva a cucerit inimile credincioșilor români

Decizia autorităților centrale de interzicere a accesului la racla cu sfintele moaște ale Sfinte Parascheva pentru pelerinii care nu sunt din Iași a produs multă întristare în rândul credincioșilor, dar și a clericilor. Anul acesta se împlinesc 379 de ani de cinstire adusă sfinte care a cucerit inimile românilor, dar și a bulgarilor, sârbilor, fiind grabnic ajutoare în suferințe.

Sfânta Parascheva este nu numai ocrotitoarea Moldovei, ci a întregii țări, dovadă stând imensa iubire pe care i-o poartă credincioșii. Prima mențiune în limba română despre Cuvioasa Parascheva de la Iași apare în Cartea românească de învățătură a Mitropolitului Varlaam al Moldovei, apărută la Iași în 1643. De-a lungul timpului racla cu moaștele sfinte au fost scoase în procesiune prin țară de două ori. Prima dată, în martie 1944, când datorită războiului, cuvioasa a fost mutată la Mănăstirea Sămurcășești de lângă București. A doua oară, a fost în vara anului 1947, în timpul secetei. Racla sfinte a trecut atunci prin mai multe sate din Moldova aducând în urma ei ploaia.

Sărbătorită în calendarul ortodox în fiecare an la data de 14 octombrie

Sfânta s-a născut în satul Epivata din Tracia, nu departe de Constantinopol, și a trăit în prima jumătate a veacului al XI-lea. Provine dintr-o familie bogată, dar și cu evlavie față de biserică. Fratele ei, Eftimie a urmat viața monahală, fiind numit episcop de Madit.

Din Viețile Sfinților, aflăm că Sfânta Parascheva a fost crescută de mica în spiritul credinței în Ius Hristos. La vârsta de 10 ani, auzind citindu-se în timpul unei slujbe Evanghelia după Marcu, copila a decis să-și împartă hainele săracilor. Impresionată de indemnul Mântuitorului "oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze Mie", și-a împărțit întreaga avere săracilor, chiar dacă acest lucru a provocat mari supărări părinților ei.

Ascultând de chemarea lăuntrică de a-l urma pe Hristos, tânăra părăsește casa părintească și merge la Constantinopol unde petrece o vreme la mănăstirile din zonă, după care s-a

Sfânta Parascheva este nu numai ocrotitoarea Moldovei, ci a întregii țări, dovadă stând imensa iubire pe care i-o poartă credincioșii

îndreptat spre locurile sfinte de la Ierusalim, iar în final se retrage în pustiu în Iordanul, unde a dus o viață de rugăciune și post. La vârsta de 25 de ani revine în locurile natale fără să spună cuiva cine este. Tradiția mai spune că a întemeiat în Epivat un cămin pentru săraci și organii și a avut grijă de biserica sfinților Apostoli. După doi ani, la vârsta de 27 de ani cuvioasa a murit și a fost îngropată la malul mării și vor fi descoperite mai târziu în chip minunat.

După trecerea sa la cele veșnice, în anul 1235, moaștele Sfinte au fost luate de împăratul Ioan Asan al II-lea, al românilor și bulgarilor (1218-1241), și au fost așezate cu cinstire la Târnovo. Mai târziu, în anul 1393, au fost strămutate la Belgrad, și, apoi, în 1521, au fost aduse la Constantinopol, la biserica Patriarhiei. Aceste moaște, mai pe urmă, le-a adus Voievodul Vasile Lupu (1634-1653) din Constantinopol la Iași, în Moldova, la minunata lui ctitorie, Mănăstirea Sfinților Trei Ierarhi, în anul 1641. Sfintele moaște au fost dăruite Moldovei de patriarhul Constantinopolului Partenie I (1639-1644), ca recunoștință pentru dărnicia domnitorului Vasile Lupu, care plătitise toate datoriile Patriarhiei ecumenice.

În ședința din 28 februarie 1950, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea unor sfinți din neamul nostru, precum și generalizarea cultului unor sfinți ale

cărora moaște se găesc în țară la noi.

În cazul Cuvioasei Parascheva, generalizarea cultului ei s-a făcut în Catedrala mitropolitană din Iași, la 14 octombrie 1955, în prezența a numeroși ierarhi români, precum și a unor reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe Rusă și Bulgară.

Pelerinajul la moaștele Sfinte în contextul pandemiei COVID-19

Iată că anul 2020, cuprins de pandemia COVID-19 a dus printre altele la măsuri fără precedent, ne mai întâlnim nici în perioada comunismului.

Măsurile luate de autorități în privința accesului la sfintele moaște sunt considerate discriminatorii și încalcă numeroase prevederi legale. Paginile de socializare sunt asaltate în aceste zile cu opinii din partea preoților și a credincioșilor despre această decizie pe care o contestă vehement.

IPS Teofan atrage atenția asupra încălcării libertății religioase în contextul în care doar ieșenii se pot închina moaștelor sfinte Parascheva.

Redăm în continuare mesajul Mitropolitului Moldovei și Bucovinei, Teofan în preajma hramului Sfinte Cuvioase Parascheva

IPS Teofan: Moldova trăiește

în aceste zile una dintre cele mai triste perioade din istorie

"Moldova trăiește în aceste zile una dintre cele mai triste perioade din istoria sa. La durerea provocată de faptul că mulți semeni de-ai noștri sunt atinși de noua epidemie se mai adaugă și decizia autorităților de a interzice celor care nu au domiciliul în Iași să pătrundă în spațiul Mitropoliei, unde se află racla cu sfintele moaște ale Sfinte Cuvioase Parascheva. Interdicția este respectată până-ntr-atât încât s-a ajuns ca în jurul Mitropoliei să fie mai mulți reprezentanți ai forțelor de ordine decât închinători. Este efectul unei măsuri discriminatorii, care încalcă numeroase prevederi legale și principii internaționale ce protejează libertatea de manifestare religioasă.

Este o situație foarte greu de înțeles și de acceptat. Credincioșii care vin în Iași cu diferite motive - la spital, la cumpărături, la instanțele judecătorești sau la locul de muncă - dacă nu au domiciliul în Iași, nu se pot închina la Sfânta Parascheva.

Părinții care sunt pentru câteva zile în vizită la copiii lor nu pot să-și împlinescă dorința închinării la sfintele moaște, deși au venit la Iași și pentru aceasta. Nici studenții și elevii aflați în Iași care nu au încă viza de flotanț, nu se pot apropia de Catedrala Mitropolitană.

Este pentru prima dată, cred, în

istoria Moldovei, când se întâmplă așa ceva. Au fost invazii, războaie, molime de tot felul, regimuri totalitare. Sfintele moaște ale Sfinte Cuvioase Parascheva au fost dintotdeauna izvor de alinare, de vindecare și de întărire, iar oamenilor li s-a permis să se apropie de ele.

Astăzi, au ajuns să fie considerate sursă de contaminare. De șapte luni, Biserica s-a implicat cu toate forțele sale pentru ocrotirea sănătății oamenilor. Și o va face în continuare. Credincioșii au suportat restricții severe privind libertatea de manifestare a convingerilor religioase în numele luptei împotriva molimei. Totul are, însă, o limită peste care, dacă se trece, nu este bine pentru nimeni.

Îi rog pe preoții și credincioșii Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, precum și pe toți închinătorii care obișnuiau să vină în această perioadă la sfintele moaște ale Sfinte Cuvioase Parascheva să mă ierte pentru neputința de a le facilita accesul la închinare, după rânduiala Bisericii.

Îi rog pe toți să transforme această durere în vreme de pocăință, de rugăciune și de fapte bune" Pe preoții îi îndemn să slujească zilnic Sfânta Liturghie în această perioadă. În bisericile de parohie și mănăstiri să se săvârșească slujba Paraclisului și Acatistului Sfinte Cuvioase Parascheva.

Psaltirea, mare izvor de mângâiere în vreme de încercare, să fie hrană sufletească pentru tot creștinul, mai ales în miez de noapte. Sărbătoarea Sfinte Parascheva să fie precedată și urmată de câteva zile de post, dacă se poate, ajunare până la apusul soarelui din partea celor sănătoși, precum și de multe fapte de milostenie.

Totul pentru ca Dumnezeu să-și întoarcă privirea spre noi, Sfânta Parascheva să ne ierte, personalul medical să fie încurajat și apreciat cum se cuvine, oamenii să împlinescă ceea ce trebuie pentru ocrotirea sănătății lor și a semenilor, iar autoritățile să aibă înțelepciunea unor decizii care să țină cont și de amploarea epidemiei, dar și de faptul că există și numeroase persoane în această țară care au credință în Dumnezeu și în puterea tămăduitoare a rugăciunii sfinților"

Mihaela Ghiță

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef
supliment - Adriana Zaharia
(Informația Zilei de Duminică
și Sănătate și Frumusețe,
Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15
Satu Mare, cod 440012
Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

Halmoși Sandor - "Fiecare artă autentică ia naștere prin foc"

De curând, la editura Junimea (Iași), a apărut cartea RAIUL CA TOATE ZILELE semnată de poetul maghiar Halmoși Sandor născut în 1971 la Satu Mare. El se adaugă reputaților poeți maghiari născuți la Satu Mare - Dsida Jenő (17 mai 1907-7 iunie 1938), Kovacs Andras Ferenc (17 iulie 1959), Jank Karoly (21 dec. 1967), toți cu o ascendentă imagine literară în țară și peste hotare.

Matematician de formație, Halmoși Sandor a făcut studii la Cluj, Budapesta, Karlsruhe și Stuttgart.

A trăit 16 ani în Germania, iar din 2006 s-a stabilit la Budapesta, unde a debutat editorial, în 2001, la Editura Littera Nova cu volumul "a demonokkai flancolo/epatând cu demonii". A publicat câteva volume de

poezie, de traduceri, este membru al Uniunii Scriitorilor din Ungaria, al PEN Clubului maghiar, al Ligii Scriitorilor Maghiari din Transilvania, fondator și președinte de onoare al Societății de literatură și Artă ECHINOX, cu sediul la Stuttgart. Versiunea românească a volumului "Raiul ca toate zilele" de la Junimea este semnată de Kocsis Francisko - un fidel traducător de poezie maghiară în românește (A se vedea volumele - EFECTUL ADMIRAȚIEI).

Poeți maghiari din Transilvania, Ed.Ardealul,2006, EFECTUL DE PROPAGARE. Poeți maghiari de la Echinoc, Ed.Ardealul, 2018).

Volumul anunțat un poet de forță, cu un discurs interrogativ, direct, cu replică la modul în care este receptată poezia în contemporaneitate, o poezie autoscopică

care își disipează dramatismul într-un joc al alterităților prin formule lingvistice pline de asocieri culturale și aluzii morale spre spectrul societății globaliste.

O particularitate a poeziei sale stă sub semnul multiplicității codurilor de lectură prin care autorul își maschează - sau își derivă subiectivitatea - amintind de poezia "simulacru" a lui Fernando Pessoa. Fundalul acestei poetici este cultura, raportarea la poezia umanității, la poezia unor apropiați, ca un misterios alfabet cu a cărui literă descifrează sensurile vieții.

Poezia/cultura, în viziunea sa, trebuie împărțită - "să aștepti pe cineva cu care să împarți ploaia/pe Nichita Stănescu/ pe Rilke,/pe Hodjak/pe Pastor" (p.25), mai ales atunci când

îndoielile, trădările, ne clatină domesticitatea placidă și ne zguduie lăuntricul pentru că "ceva diabolic obosește în noi" și "plânge cineva înăuntru" (Pentru că nici o umilire nu-i veșnică).

Salutăm intrarea în scenă a unui poet autentic, puternic ancorat în actualitate, care vine să completeze grupul de scriitori sătmăreni, români și maghiari, recunoscuți pe plan național și internațional.

Sperăm că în curând, după ce va trece pandemia, poetul Halmoși Sandor se va reîntoarce la Satu Mare, să-și lanseze volumul de poeme în orașul în care s-a născut și a copilărit.

George Vulturescu

Publicăm pentru cititorii noștri un articol preluat din ziarul de limbă germană Salzburger Nachrichten, din data de 3 octombrie 2020 în care este drastic criticat regimul premierului Viktor Orbán.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Ungaria, condamnată la Bruxelles pentru interzicerea universității fondate de George Soros

Ungaria și Polonia au devenit oile negre ale Uniunii Europene. Ambele țări sunt acuzate că nu respectă statul de drept. Publicul românesc cunoaște foarte bine acest gen de acuzații. România a fost ținta criticilor venite din partea majorității instituțiilor europene. Acuzațiile erau aceleași: nu respectă statul de drept, Justiția nu se ridică la standardele europene cerute tuturor țărilor din Uniune. Statele Unite, Departamentul de Stat, a publicat numeroase rapoarte în care România era prezentată ca o țară coruptă, o țară în care nu este respectat statul de drept. În această definiție sunt cuprinse toate păcatele pe care le poate săvârși o țară cu o democrație neconsolidată, precară.

Se pare că România, odată cu căderea guvernului PSD, în toamna anului 2019, a fost scoasă din rândul țărilor puse la zid din cauza nerespectării statului de drept.

Privite cu invidie de români, date ca exemple de accesare a fondurilor europene, Polonia și Ungaria, s-au numărat printre țările din fostul sistem comunist care au făcut o tranziție de succes spre economia de piață. România nu rezista la nicio comparație cu ele. Atât Ungaria cât și Polonia au fost laudate pentru modul în care au știut negocia tratatul de aderare. În consecință, și-au dezvoltat economia, agricultura, rețelele de autostrăzi într-un ritm mai rapid decât au făcut-o România și Bulgaria.

Au apărut însă personaje politice puternice. Partide care au militat pentru o mai largă suveranitate națională, trecând drept patriotice, au devenit foarte populare, câștigând alegeri după alegeri, la scoruri nefirești într-o democrație.

Cu toate că are destul de multe probleme nerezolvate, România nu mai este dată ca exemplu negativ. Publicăm pentru cititorii noștri un articol preluat din ziarul de limbă germană Salzburger Nachrichten, din data de 3 octombrie 2020 în care este drastic criticat regimul premierului Viktor Orbán.

La câteva zile după acest articol, marți 6 octombrie, Ungaria a fost condamnată de justiția europeană pentru legea privind funcționarea universităților străine în Ungaria. Practic după apariția legii, Universitatea Central Europeană (CEU) la care au studiat mulți studenți și doctoranzi din România, a fost nevoită să se mute la Viena. Împotriva condamnării au votat reprezentanții Ungariei și Poloniei.

Johann Linck

“Orbán domină UE după bunul plac Ruptura cu Justiția UE nu are consecințe. Șeful guvernului maghiar subminează valorile Uniunii. Reușește pentru că prietenii lui îi permit.

Este doar unul dintre cei 27. Însă el îi mână pe toți în fața lui. El stabilește agenda, nu prin forță creativă, ci prin ne-

gare. Este vorba bineînțeles despre Viktor Orbán, șeful guvernului Ungariei. El este bărbatul tare, nu doar la Budapesta, ci și la Bruxelles. Din această săptămână, Uniunea Europeană este îngrijorată din pricina lui, dacă cele 750 miliarde de euro ale pachetului de ajutorare de Corona pot fi plătite la timp.

Orbán însuși a votat și el mai înainte următorul buget de șapte ani al Uniunii la o întâlnire de vârf, pe cât de grea, atât și una istorică. Însă o parte a hotărârii acum nu îi mai e pe plac, adică faptul că acordarea acestor mijloace EU să fie legată de respectarea statului de drept. În timp ce acest așa numit mecanism de stat de drept a fost diluat atât de mult din cauza opoziției permanente a lui Orbán, încât acesta nu mai îndeplinește ceea ce s-a așteptat de la el, și anume constrângerea aceluia din UE care subminează standardele de stat de drept și instituțiile democratice. Așa cum face Orbán în Ungaria și cum fac național-conservatorii care guvernează în Polonia. Orbán periază în Ungaria mediile de stat către linia regimului, săcâie ONG-uri, a alungat din țară universitatea privată a dușmanului George Soros și acordă conceptului său de „democrație liberă” trăsături autoritare. Partidul de guvernământ din Polonia pune sub control justiția independentă. Dar și în alte țări ajunge statul de drept sub presiune. Pentru că

exemplul Ungariei și al epigonilor ei face școală. Acestea demonstrează că lezarea regulilor comune și a dreptului UE nu au consecințe serioase pentru ele. Exemplu cu politica de refugiați: Instanța Uniunii Europene a condamnat Ungaria și Polonia pentru că nu au participat la împărțirea refugiaților, în ciuda unei hotărâri a Consiliului. Urmări? Zero. Sau chiar mult mai mult decât atât. Pentru că politica UE se orientează acum către cei refuzatori. În noul pact de azil și migrație, care a fost propus săptămâna trecută de către Comisia Europeană, nu mai apare acceptarea obligatorie a solicitanților de azil. Acum se are în vedere doleanțele aceluia, care susțin, cum și Austria, că cotele de împărțire au eșuat din cauza realității. Din cauza unei realități pe care niște state, precum Ungaria și Polonia, au creat-o. Și cum reacționează acestea? Spun NU și la această nouă propunere. UE pretinde de la țările care vor să adere, reforme ample în justiție și administrație, luptă hotărâtă împotriva corupției și garantarea tuturor drepturilor și libertăților. Mesajul sună așa: cine nu ține în bună regulă statul de drept, nu are șanse să fie primit în clubul exclusivist. Însă după ce candidații au devenit membri, lipsește orice procedeu importiva lezării regulilor de bază. Fondatorii Uniunii evident nu și-au putut închipui că membrii UE vor lua înapoi din standardele deja atinse. Principiul votului unanim în Consiliu

impiedică aplicarea de sancțiuni eficiente. Atunci cum să fie tratat Orbán și cei care navighează pe apele de după el? Dacă cei pe care el îi consideră dușmani – adică toți cei care au o viziune deschisă, liberală despre lume – nu pot face nimic, atunci doar prietenii lui pot face ceva. Partidul Fidesz al lui Orbán aparține Partidului Popular European. Este cea mai mare putere politică în Europa, cel mai puternic grup politic din Parlamentul UE. Din 2019 este în curs un procedeu de excludere. Însă mai mult nu a ieșit din asta decât suspendarea calității de membru. Mulți din această familie de partide, printre ele și Partidul Popular din Austria, nu doresc nici acum confruntarea. În multe capete domină încă admirația față de Orbán din 2010, care a obținut o majoritate absolută în Ungaria și a devenit un exemplu pentru conservatori. Însă Orbán al zilelor noastre, prin comportamentul lui, cauzează pagube Uniunii Europene, o paralizează, și contribuie la golirea valorilor ei. Este timpul să i se spună clar acest lucru. Chiar cancelarul federal Sebastian Kurz ar putea face asta, care este unul din greii din PPE. Implicarea Austriei pentru un mecanism mai eficient de stat de drept, i-ar conferi o pondere esențială mai mare.

(Articol de fond semnat de Sylvia Wörgetter, ziarul austriac Salzburger Nachrichten, 3. oct. 2020.)

Viktor Orbán, sancționat pentru desființarea universității Central Europene

Ungaria, aflată în dispută cu Bruxellesul în legătură cu statul de drept, a fost condamnată marți, 6 octombrie, de justiția europeană pentru legea privind universitățile străine, care a constrâns Universitatea Central Europeană (CEU), fondată de George Soros, să își mute cea mai mare parte a activităților la Viena, relatează AFP, preluată de Agerpres.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a considerat discriminatorii exigențele impuse de Budapesta Universității Central Europene, fondată de finanțistul american de origine ungară, și altor universități străine. CJUE a cerut Ungariei să respecte regulile europene. Judecătorii de la Luxemburg au urmat avizul dat de avocatul general la începutul lunii martie. Condițiile introduse de Ungaria pentru a le permite unităților de învățământ superior să își exercite activitățile pe teritoriul său sunt „incompatibile cu dreptul Uniunii”, afirmă instanța într-un comunicat.

Universitatea Central Europeană, fondată de George Soros, țintă a atacurilor premierului ungar Viktor Orbán, și-a mutat în noiembrie 2019 cea mai mare parte a activităților în capitala Austriei, din cauza unei noi legi care obliga universitățile străine implantate în Ungaria să dispună de un campus și de un ciclu de studii în țara lor de origine.

Legea cere, între altele, încheierea unei convenții internaționale cu statul de origine al universității. CEU a fost fondată în conformitate cu dreptul statului american New York. Cerințele noii legi din Ungaria contravin dispozițiilor Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în legătură cu libertatea academică, libertatea de a crea unități de învățământ superior și libertatea antreprenorială, susține CJUE în decizia sa. Guvernul premierului ungar Viktor Orbán este în dispută cu UE în legătură cu statul de drept. Parlamentul European a acuzat Budapesta de „încălcare gravă” a valorilor UE și a activat o procedură în cadrul Articolului 7 al Tratatului UE, care poate în teorie să ducă la sancțiuni.

Primul raport privind respectarea statului de drept în țările din UE, prezentat la sfârșitul lui septembrie de Comisia Europeană, a fost extrem de critic față de Ungaria și Polonia, două țări unde efectele reformelor din justiție stârnesc „îngrijorări puternice”.

Statele membre ale UE au adoptat un dispozitiv pentru a condiționa acordarea de fonduri europene de respectarea statului de drept, o premieră în UE. Ungaria și Polonia au votat împotriva.

Trebuie să ne păstrăm și să ne cultivăm dorul de Dumnezeu, dorul de Maica Domnului, dorul de sfinți. Să căutăm să anulăm barierele care ne răcesc sufletește, care ne împietresc, prin care uităm de Dumnezeu. - IPS Justinian Chira

Orașul Satu Mare, mai bogat cu un muzeu: Muzeul "Justinian Arhiepiscopul"

Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Dr. Iustin, Episcopul Maramureșului și Sătmarului, în vremea slujirii pr. paroh dr. Cristian Boloș și a pr. Radu Șimonca, a fost organizat Muzeul "Justinian Arhiepiscopul", finanțat prin proiectul „Restaurarea și reabilitarea Catedralei Ortodoxe Adormirea Maicii Domnului din Satu Mare”, Programul Operațional Regional 2014-2020, Axa prioritară 5. Managerul proiectului a fost pr. dr. Cristian Boloș.

La finalizarea proiectului, Catedrala Ortodoxă și Muzeul "Justinian Arhiepiscopul" au fost sfințite în data de 16 august 2020, zi de mare sărbătoare pentru comunitatea ortodoxă sătmăreană. Sfânta Liturghie Arhierescă fiind săvârșită de către P.S. Dr. Iustin - Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmarului, și de către P.S. Timotei Sătmăreanul, Arhieru-Vicar.

Muzeul poartă, în semn de omagiu, numele I.P.S. Justinian Arhiepiscopul, cel ce a slujit timp de 26 ani la cărma Episcopiei, un om atât de iubit, respectat și prețuit de credincioși, considerat drept "voievod pe pământ și rugător în cer". Colecția muzeală este alcătuită din obiecte aparținând patrimoniului eclesial al Catedralei Ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului”, prima biserică ortodoxă românească din orașul Satu Mare, ridicată după Marea Unire din 1 Decembrie 1918. Dorița citorilor săi a devenit vis împlinit, Catedrala transformându-se în „lăcaș de închinare, de școală înaltă, de Ateneu și Academie Națională”, comunitatea ortodoxă sătmăreană găsimd în această "Casă a Domnului" și casa valorilor identitare românești, a spiritualității creștine ortodoxe, o adevărată reședință de credință, tradiție și cultură românească.

După Marea Unire, recunoașterea legală a Parohiei ortodoxe române din orașul Satu Mare s-a făcut la data de 25 noiembrie 1920, preot la acea dată fiind Meletie Răutu (în unele documente apare numele Răutu sau Răuțiu), preot militar ce s-a întors de pe frontul din Budapesta după eliberarea ei de către Armata Română, alegând să rămână la Satu Mare, în special pentru comunitatea de funcționari publici angajați în administrația românească. Parohul slujea într-o mică capelă instalată provizoriu într-una din sălile Școlii de Meserii, mutată apoi la Școala Profesională de fete. Tot la data de 25 noiembrie 1920, Parohia ortodoxă din Satu Mare a primit și sigiliul cu hramul bisericii "Adormirea Maicii Domnului" (Cf. Parohia Ortodoxă Română Satu Mare I, Protopopiatul Satu Mare, *Istoricul Parohiei Ortodoxe Române Satu Mare I*).

Până la realizarea Marii Uniri în orașul Satu Mare nu a existat nicio biserică ortodoxă, necesitatea construirii unui lăcaș de cult fiind justificată și de creșterea numărului credincioșilor ortodocși, care nu mai încăpeau la slujbele religioase ce se oficiau în mica capelă mutată în clădirea Inspectoratului CFR Satu Mare. Reprezentantii comunității ortodoxe sătmărene încep demersurile necesare demarării lucrărilor de construcție încă **din anul 1922**, când, în cadrul ședinței consiliului parohial din data de 28 iunie, hotărâsc să apeleze la sprijinul personalităților sătmărene care își puteau aduce contribuția la ridicarea bisericii. Ei solicită deputatului Cezar Pascu "să fie sprijiniți în greaua luptă ce o duc pentru procurarea mijloacelor materiale necesare la clădirea unei biserici, cu îndoită menire creștinească și românească națională. Avem nevoie absolută de o Biserică în care să ne

Dr. Daniela Bălu alături de preotul paroh dr. Cristian Boloș, în interiorul muzeului

cultivăm nu numai sentimentul religios, dar și o limbă curat românească. Fericit acel român care ne întinde o mână de ajutor ... căci o biserică impunătoare în Satu Mare este menită a întruni în sine toate însușirile unui focar de cultură curat românească și va fi sortită a avea un multiplu rol: **de lăcaș de închinare, de școală înaltă, de Ateneu și Academie Națională**, cultivatoare a tot ceea ce este ortodox în creștinism și a tot ceea ce este ortodox în românism, în simțire și în graiul întregului neam românesc" (Cf. Daniela Bălu, *Catedrala Ortodoxă "Adormirea Maicii Domnului". 75 de ani de la construire, în "Eroii Neamului", anul IV, nr.1 (10), martie, Satu Mare, 2012, p. 8*).

Dorița ortodocșilor sătmăreni de a avea o catedrală era exprimată de consiliul parohial și în procesul verbal din data de 25 octombrie 1922, în care se specifică faptul că "românii ortodocși din Satu Mare doresc un plan de Biserică în care nota arhitectonică să fie curat bizantină și care predomină în Țara Noastră. Dorim o biserică cu un plan simplu și cu multă soliditate a construcției, în toate amănunțele. Cupola să fie ca a Mitropoliei din Sibiu, turlele ca a Mitropoliei din Iași, acoperișul ca a Curții de Argeș, exteriorul în genul bisericii :Sf. Dumitru; din Craiova... un model care să se impună în aceste locuri din nord-vestul Țării Noastre". Dacă privim azi biserică, observăm că ea nu întrunește toate aceste elemente arhitecturale, adunate mai mult simbolic de pe întreg cuprinsul României Mari, tocmai ca o exprimare a sentimentului unității naționale atât de mult dorite!

În anul 1926 se reiau discuțiile referitoare la locul în care va fi amplasată biserică, prin procesul verbal cu nr. 26 din 24 octombrie subliniindu-se necesitatea marcării terenului „pentru a se întăbula pe Biserica Ortodoxă, și anume la încrucișarea B-dului Ferdinand cu Str. Regina Maria” (azi B-dul Vasile Lucaciu și Str. 1 Decembrie 1918 - n.n.), locul fiind aprobat „de Ministerul de Interne prin adresa cu nr. 8382 din 13.XI.1923” (Cf. Daniela Bălu, Cristian Boloș, *Catedrala Ortodoxă "Adormirea Maicii Domnului"- prima biserică ortodoxă construită în Satu Mare după Marea Unire, în Satu Mare. Studii și comunicări, XXXIV/II, 2018, pp. 221-233*).

Preotul protopop Meletie Răutu depune numeroase eforturi între anii 1932-1937 pentru construirea bisericii,

ajutat fiind prin strădania și contribuția bunilor și inimoșilor ei credincioși, în frunte cu preoții slujitori, episcopii și consilierii parohiali, precum și cu ajutorul Armatei Române.

Presa vremii consemna și ea aspirația comunității ortodoxe sătmărene, susținând necesitatea construirii unei biserici: "după cum se știe credincioșii ortodocși din orașul nostru au o veche și justă doleanță lipsa unui lăcaș sfânt de închinăciune. În acest scop s-a format un comitet, în frunte cu părintele protopop M. Răuțiu, pâr. Rujdea și dl. Emil Tișcă director de bancă" (Cf. Gazeta, Anul II, nr. 36/15 februarie, Satu Mare, 1936). Emil Tișcă, prim-epitrop al bisericii, a fost directorul Băncii Românești, cursuala Satu Mare, președinte al Camerei de Comerț și Industrie, a făcut parte din comitetul de inițiere a construirii Catedralei Ortodoxe, a Aeroportului și a Palatului Cultural "Casa Națională", fostul cinematograful "Victoria". Pentru construirea catedralei a donat o sumă foarte mare de bani, 500.000 de lei, valoarea unei case, dar și primul candelabru.

În anul 1936 se intensifică pregătirile pentru demararea lucrărilor de construcție, mai ales pregătirea terenului, iar după alegerea ca protopop de Satu Mare a P.C. Pr. Ioan Rujdea (în unele documente apare numele Rușdea) a fost turnată fundația Catedralei Ortodoxe, la **6 august 1937**.

Piatra de temelie a fost sfințită la data de **26 octombrie 1937**, în ziua Sfântului Dimitrie, de către P.S. Dr. Nicolae Popovici, Episcopul Oradei. **La data de 28 iulie 1940** sfântul lăcaș a fost dat în folosință, dar, după foarte scurt timp s-a aflat sub pericolul dărâmării, în anii dictaturii horthyste; **în perioada 1953 - 1954 a fost realizată pictura în tempera**, de către artiștii Eremia și Eugen Profeta. În ziua de **28 noiembrie 1954** a avut loc târnosirea Catedralei, la care a participat și mitropolitul Moldovei I.P.S. Sebastian Rusan, fost preot paroh și episcopul de Oradea, Valerian Zaharia. Hrisovul așezat în Sfântul Altar cu acel prilej (expus în noul muzeu), datat 28 noiembrie 1954, consemnează importanța Catedralei sătmărene: "Ziditu-s-a această sfântă biserică - Catedrală - ca cel dintâi lăcaș dumnezeiesc, ridicat pe seama credincioșilor ortodocși din orașul Satu Mare".

Clădirea a fost construită într-un

ritm rapid (1937-1939), după planurile și sub supravegherea arhitectului G.P. Liteanu (cel care a realizat și clădirea fostei Prefecturi, azi Muzeul Județean Satu Mare, precum și Catedrala greco-catolică "Sf. Arhangheli Mihail și Gavril" din Satu Mare, conform proiectului întocmit de arhitectul Victor Smigelschi), edificiul catedralei ortodoxe îmbinând armonios stilul bizantin cu elemente tradiționale românești.

Constituirea și dezvoltarea colecției de obiecte ecleziastice a cunoscut 3 etape: 1940 - 1954; 1984 - 1985; 2016 - 2020, proiectul amenajării expoziționale a Muzeului "Justinian Arhiepiscopul" bazându-se pe valorificarea muzeografică a colecției. De-a lungul vremii, prin străduința preoților slujitori, dar și a generoșilor donatori, în patrimoniul Catedralei au intrat numeroase obiecte de cult, începând cu vechea colecție, până la finele secolului XX. Obiectele expuse în noul muzeu sunt clasificate în 8 mari categorii: obiecte cu rol ritualic, vase liturgice, icoane și steaguri utilizate în procesiuni religioase (prapuri), cărți de cult și de studiu bisericesc, documente privitoare la istoria Catedralei, veșminte preoțești, mobilier, medalii și decorații.

Din cele peste 300 de obiecte expuse se remarcă *Hrisoavele* din anii 1954, 1985; prima Sfântă Masă (provenind din colecția veche, datată sec. al XIX-lea); *condicile de șantier ale construcției bisericii*, 1937-1939; primul Chivot al bisericii (donat de Caliopei și Dimitrie Dumitrescu, prefectul Poliției Satu Mare); icoanele împărătești din vechea catapeteasmă, ușile împărătești ale primului iconostas; icoana "Adormirea Maicii Domnului", hramul bisericii (datată 1780); icoanele ferecate; primii prapuri; cărți vechi de cult (*Sfânta Evanghelie, Liturghier, Apostol, Molitvelnic, Antologhion, Octoiul Mare, Ceaslov*); primul Tron arhieresc, ce impresionează prin somptuoșitate și eleganță arhitecturală, decorat prin vechea artă a intarsiei, cu motive inspirate din simbolurile creștine.

Obiectele ce fac parte din vechea colecție au fost salvate, după pronunțarea dramaturgului Dictat de la Viena (30 august 1940), de către epitropul Gheorghe Buzneanu, care, timp de 4 zile a adunat "odoarele bisericii" transportându-le la gară, în trenul cu care au fost evacuate bunurile aparținând administrației românești (inclusiv statuia pr. dr. Vasile Lucaciu). Obiectele au fost salvate "în ultimul

moment, în ziua de 4 septembrie 1940, ora 15.30, fiind apoi predate Oficiului Protopopesco Lugoj" (Cf. *Arhivele Naționale ale României, Serviciul Județean Bihor, fond Episcopia Ortodoxă Română Oradea*, dosar nr. 462/1941). După eliberarea din 25 octombrie 1944 o parte a „odoarelor” a fost readusă în biserică, colecția fiind completată an de an, îmbogățind patrimoniul catedralei.

Monument istoric clasat pe Lista națională de monumente (cod SM-II-m-B-05226), Catedrala Ortodoxă "Adormirea Maicii Domnului" este unul din cele mai frumoase edificii ale orașului Satu Mare, un adevărat spațiu sacru, un lăcaș al credinței și artei bisericesti, un simbol al demnității spirituale și cultural - identitare ce ne onorează în fața întregii lumi civilizate.

Muzeul "Justinian Arhiepiscopul" întregeste în mod fericit patrimoniul cultural și spiritual al catedralei, dar și al orașului Satu Mare. Și pentru că am avut onoarea de a organiza acest muzeu, dar și de a-l cunoaște pe I.P.S. Arhiepiscopul Justinian Chira, vom cita din cuvintele rostite de Domnia sa, referitoare la rolul femeii în societate, învățături ascultate întotdeauna cu multă condescendență de către credincioșii săi: "Primul lucru pe care este datoare femeia din timpurile noastre să-l împlinească este să-și păstreze cu grijă toate calitățile cu care a fimezinat-o Dumnezeu; să își păstreze feminitatea cu farmecul ei luminat și curat, prin care femeia înșeninează viața; să-și păzească integritatea morală, prin care se poate impune și face ascultată ca o regină. Să se îmbrace cu cel mai frumos veșmânt, cu haina imperială ce se numește demnitate".

I.P.S. Arhiepiscopul Justinian Chira a fost un părinte duhovnicesc foarte iubit, dar și un cărturar ce aprecia valoarea și importanța culturii, afirmând: "citind îți îmbogățești sufletul și îți verifici propria gândire, căutând unde ești tu în comparație cu ceilalți oameni care călătoresc la fel ca și tine pe calea cea tainică a vieții, spre eternitate și spre Dumnezeu. Călătoria este oboșitoare și grea, dar dragostea biruiește toate greutățile timpului și spațiului".

Prin înființarea **Muzeului "Justinian Arhiepiscopul"** preoții slujitori ai catedralei, alături de credincioșii ortodocși sătmăreni cinstesc memoria Arhierelui lor, care le declara atașamentul: "cu sufletul, cu inima, cu gândul am fost în fața tuturor altarelor din Episcopia Maramureșului și Sătmarului, am fost lângă fiecare preot, pe care-i venerez, îi iubesc și îi prețuiesc enorm. Cu sufletul, cu inima, cu gândul sunt lângă fiecare creștin drept-credincios, sunt lângă fiecare credincios ortodox, dar și lângă fiecare om care se află pe pământ, pentru că fiecare este făcut de Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa".

Muzeul "Justinian Arhiepiscopul" și "Regina bisericilor din Sătmar", așa cum a numit-o P.S. Justin, Episcopul Maramureșului și Sătmarului, își așteaptă în straie noi credincioșii și vizitatorii, invitându-i să treacă pragul Casei Domnului, pentru frumusețea patrimoniului eclesial, tihna rugăciunii și slava lui Dumnezeu!

Organizare muzeală, text:
Dr. Daniela Bălu, director Muzeul Județean Satu Mare
Diana Kinces, conservator patrimoniu cultural

Coroana Regală nu este un simbol al trecutului, ci o reprezentare unică a independenței, suveranității și unității noastre. Coroana este o reflectare a Statului, în continuitatea lui istorică, și a Națiunii, în devenirea ei. Coroana a consolidat România prin loialitate, curaj, respect, seriozitate și modestie. - Regele Mihai I al României.

MAGAZIN ISTORIC

Peleş, inclus în topul celor mai frumoase castele din Europa

Când vine vorba despre vizitarea celor mai frumoase din lume, majoritatea turiștilor ajung în Europa, deoarece, spun ei, pe bătrânul continent, se află cele mai frumoase și impunătoare construcții arhitecturale. Unele romantice, altele mai sinistre, castelele europene trezesc un sentiment palpabil de melancolie și mirare. Majoritatea castelurilor au servit drept fortărețe de apărare iar altele au fost ridicate doar pentru a scoate în evidență puterea familiilor regale.

Unul dintre cele mai frumoase castele cu care Europa se mândrește este castelul Neuschwanstein, din Bavaria. Se spune despre acest castel că ar fi fost castelul frumoasei din pădurea adormită. Să fie oare adevărat? Unii istorici consideră această informație ca fiind una eronată. Povestea castelului bavarez nu are vreo legătură cu basmul lui Charles Perrault, "Frumoasa din Pădurea Adormită". Acest castel a luat naștere din fantezia fără margini a regelui Ludovic al II-lea. Atunci regele a comandat construcția acestui castel, nu s-a gândit că va fi deschis publicului, fiind mai degrabă conceput ca pe un refugiu. Acest lucru s-a concretizat destul de repede, la doar șapte săptămâni după moartea lui. De atunci, castelul Neuschwanstein aduce Germaniei mii de vizitatori.

Simbol al epocii romantic-renascentiste, construcția impresionantului castel a fost demarată la data de 5 septembrie 1869. Din păcate, regele Ludovic, care a încetat din viață în 1886, nu a apucat să vadă castelul finalizat. Prețurile de construcție au ajuns la peste 6,2 milioane mărci aur, ceea ce i-a adus atât faliment, cât și critica consiliului de coroană și a băncilor de la acea vreme.

La momentul morții lui Ludovic, palatul era departe de a fi finalizat. Structurile externe ale casei de la poartă și ale palatului erau în cea mai mare parte terminate, dar turnul dreptunghiular era încă în construcție. Lucrările la budoar nu au început, dar a fost finalizat în formă simplificată prin 1892, fără figurile planificate de sfinți femei. Casa Cavalerilor a fost și ea simplificată. În planurile lui Ludovic, coloanele din galeria Casei Cavalerilor erau formate din trei trunchiuri și capitulurile corespunzătoare.

Astăzi, cu 1,3 milioane de vizitatori pe an, Neuschwanstein este una dintre cele mai populare destinații turistice din Europa. Din motive de securitate, palatul poate fi vizitat doar în timpul unui tur de 35 de minute cu ghid. Există și tururi speciale cu ghid care se concentrează pe teme specifice.

În sezonul de vârf din iunie și până în august, Neuschwanstein a atras până la 6.000 de vizitatori pe zi, iar oaspeții fără rezervare în avans au trebuit să aștepte mai multe ore. Vânzările de bilete sunt procesate exclusiv prin intermediul centrului de bilete din Hohenschwangau. Până în 2008, numărul total de vizitatori a fost de peste 60 de milioane.

Castelul Hohenzollern, reședința unei dinastii

Castelul Neuschwanstein din Bavaria

La o distanță de 50 de km de Stuttgart, castelul Hohenzollern este, parcă desprins dintr-o poveste. Pe vârful dealului Zollern, la o altitudine de 885, în urmă cu 1000 de ani prindea viață dinastia de Hohenzollern. Istoria locului începe în jurul anului 1061, când doi cavaleri din Șvabia sunt uciși într-o bătălie. Odată cu trecerea timpului, reședința trece printr-o mulțime de schimbări iar în secolul al XIV-lea, primește și denumirea actuală, "Hohenzollern".

Clădirea este construită în stil neogotic, cu ziduri înalte, ferestre înguste și turnuri terminate în crêneluri. Pe unul dintre pereții castelului este pictat arborele genealogic al dinastiei, în care se poate remarca și numele regilor României: Carol I, Ferdinand I, Carol al II-lea și Mihai I. Alte obiecte valoroase care sunt păstrate între pereții castelului sunt Coroana lui Wilhelm II, unele dintre scrierile personale ale regelui Frederick cel Mare și o scrisoare a președintelui american, George Washington, prin care îi mulțumește descendentului de Hohenzollern de la acea vreme, baronul Friedrich Wilhelm von Steuben, pentru serviciul său în Războiul de Independență al Statelor Unite ale Americii.

Castelul Peleş, o bijuterie a României

Construit la inițiativa primului Rege al României, castelul Peleş din Sinaia, este, de departe, unul dintre cele mai remarcabile simboluri ale României. Ceremonia de punere a pietrei de temelie a reședinței regale a avut loc într-un cadru festiv la 10/22 august, 1875. Terenul de 1000 de hectare, numit inițial Piatra Arsă, a fost achiziționat de către Regele Carol I de la Eforia Spitalelor, în anul 1871.

Celor 300 de muncitori care au lucrat aici le-au trebuit doi ani pentru terminarea amenajărilor. În tot acest timp, domnitorul a supravegheat personal, în detaliu, lucrările.

După anul 1914, castelul a continuat să își exercite funcția de

Castelul Hohenzollern, locația dinastia de Hohenzollern

Castelul Peleş din Sinaia, România

Castelul Chenonceau, bijuteria de pe Valea Loarei

reprezentare și de muzeu. Până în 1947, devine spațiu reprezentativ pentru vizitele oficiale sau locație pentru ceremoniile cu caracter militar.

Unul dintre cele mai importante evenimente organizate la Sinaia, găzduite la castel, a fost legat de aniversarea semicentenarului în anul 1933, eveniment a cărui gazdă a fost Regele Carol al II-lea. În primele trei luni ale anului 1948, bunurile de patrimoniu ale castelului sunt inventariate la ordinea Partidului Comunist.

Din anul 1990, castelul Peleş este deschis pentru vizitare. În 2007, se ajunge la un acord între statul român și Casa Regală, în urma căruia castelul Peleş, Peleşor, dar și întregul domeniu Peleş, au intrat din nou în proprietatea Regelui Mihai, dar continuă să fie administrate de către statul român.

Peleşul a avut o importanță deosebită pentru istoria țării noastre. Aici s-a născut, în 1893, viitorul rege Carol al II-lea (1930 - 1940), primul rege al dinastiei născut pe pământ românesc și primul botezat în religia ortodoxă. În 1921, la Foișor, s-a născut fiul său, regele Mihai I. În 1921, are loc la Peleş, nunta principesei Ileana, una dintre surorile lui Carol al II-lea, la care participă o mulțime de personalități ale vremii, inclusiv Nicolae Iorga.

Castelul Chenonceau, bijuteria din Valea Loarei

Situat pe malul râului Cher, într-un sat mic, numit Chenonceaux, castelul Chenonceau se mândrește cu o arhitectură medievală gotică, cu detalii renașcentiste, fiind unul dintre cele mai vizitate monumente istorice private din Franța. Șanțul exterior este locul ideal pentru lebede, iar picturile interioare poartă semnătura unor mari artiști precum Tintoretto, Van Dick, Correggio, Rubens. Grădina castelului păstrează vie amintirea istorică a amantelor ce au locuit acolo. Dormitoarele domnițelor ce au jucat un rol important în istoria castelului, sunt o marturie a rafinamentului acestora.

Primii stăpâni ai castelului Chenonceau au fost familia de Marques, care a ridicat între secolele XII-XV o moară fortificată și un castel medieval pe râul Cher. Din acest edificiu inițial nu ne mai rămâne azi decât marele donjon ce străjuie intrarea principală.

Două decenii s-au luptat pentru a-și păstra averea pe care pusese ochii Thomas Bohier care, prin funcția sa de perceptor al impozitelor sub trei monarhi, a dispus de resursele necesare pentru a cumpăra, parcelă cu parcelă, domeniul. În 1512, Bohier a reușit să preia întreaga proprietate, a demolat vechile clădiri, cu excepția unui donjon, și a construit între 1513-1521 un nou castel.

Funcția sa însă i-a răpit tot timpul, a fost plecat și în campania italiană așa că, practic, constructorul noului edificiu a fost soția sa Catherine Briçonnet, a cărei influență și-a pus amprenta asupra alegerii locului, distribuției spațiilor și primelor decorații interioare. Bohier a murit în 1524, soția sa, doi ani mai târziu. Fiul lor a trebuit să cedeze castelul regelui Francisc I (1494-1547), marele patron al Renașterii franceze.

Page realizată de Raluca D.

Hidroterapia sau rolul apei în stimularea imunității

Metodele naturale care ne influențează imunitatea prin întărirea sa, sunt extrem de diverse; unele simple, altele mai complexe; fiind utilizate de oameni, unele din cele mai vechi timpuri, adesea uitate de noi, altele mai moderne, mai apropiate zilelor noastre și mai bine cunoscute de noi. Le vom trece în evidență împreună, pe parcursul mai multor săptămâni.

Sebastian Kneipp (1821 - 1897) a fost un preot bavarez, unul dintre întemeietorii naturaterapiei, fiind celebru pentru "tratamentul cu apă" sau hidroterapie. Curele sale cu apă, de uz intern sau extern s-au perpetuat până în prezent. Sistemul lui Kneipp este un sistem de vindecare bolistică și de întărire a organismului, bazat pe 5 componente principale: 1. hidroterapia sau puterea vindecătoare a apei; 2. fitoterapia sau utilizarea remediilor din plante; asimilitate de organism prin intermediul apei; 3; mișcarea fizică sau exercițiul; 4. nutriția, bogată în cereale integrale, fructe și legume și săracă în produse de origine animală, în special carne; 5. spiritualitatea - considerând că o minte sănătoasă întărește sănătatea unei persoane.

Toate aceste 5 componente erau luate în considerare în același timp, atunci când era vorba de îngrijirea unei persoane suferinde.

Sebastian Kneipp susținea că la originea tuturor sensibilităților exagerate ale omului modern stă lipsa călirii organismului. El spunea că oamenii sunt prea sensibili la cea mai mică schimbare a vremii, că nici un anotimp nu vine fără să aducă fiecăruia cel puțin un guturai. Omului modern îi dăunează până și simpla trecere de la frigul de afară la căldura din casă. Kneipp spunea cu 100 de ani în urmă că forțele omului scad, că viața devine din ce în ce mai scurtă și lăncezeala începe înainte ca forța tineretii să se afirme.

Scopul terapiei cu apă Kneipp este chiar această călire a organismului

El nu avea de unde să știe că civilizația actuală, cu marile sale cuceri tehnice: computere, internet, mobile, televizoare, mașini, avioane, etc - avea să ducă la o inducere a lenei fizice și a lipsei de mișcare și a lăncezelii la cotele cele mai înalte, pe care azi o numim sedentarism.

Scopul terapiei cu apă Kneipp este chiar această călire a organismului. Kneipp susținea că una dintre cauzele primare ale bolilor se află în perturbarea sângelui, mai exact spus în circulația defectuoasă ori în modificarea compoziției sale, de către elementele străine nocive. Se referea, desigur la cataboliții și produșii de metabolism, plus la substanțele nocive cu care intră organismul în contact. Pornind de la acest adevăr, procedurile din hidroterapie vor urmări 3 lucruri: să dizolve substanțele nocive, să le elimine din corp și să întărească organismul, asigurând astfel vindecarea deplină și prevenirea unei noi îmbolnăviri.

Cine cunoaște cum acționează apa și diversele sale posibilități de folosire, va dispune de un leac pe care nimic nu-l poate întrece. Nici un alt remediu nu se poate întrecuți în feluri atât de variate ca apa. Fiecare procedură se poate face în mai multe feluri, ceea ce

Curele cu apă, de uz intern sau extern s-au perpetuat până în prezent

înseamnă că nu bolnavul este obligat să se adapteze aplicațiilor, ci că acestea se vor alege în funcție de pacient. Hidroterapeutul trebuie, așadar, să cunoască foarte bine starea pacientului și ce anume poate el tolera, înainte de a prescrie procedurile ce trebuie făcute. Cele dintâi care se observă sunt suferințele minore, care răsar ca ciupercile veninoase din locul bolnav. Ele indică însă unde este focarul și în ce constă adevărata boala. Pe urmă se va cerceta stadiul în care se află boala, cât este de avansată și cât de mult a efectuat întregul organism. În fine, se vor lua în considerare caracteristicile pacientului, dacă e tânăr sau bătrân, gras sau slab, rezistent sau firav, etc, amănunte care oferă o imagine exactă asupra suferinței. Abia după aceea se vor afla procedurile, urmând principiul: - cu cât ne vom purta mai blând cu organismul bolnav, cu atât rezultatele vor fi mai bune. Nici o procedură nu dăunează, dacă se respectă cu strictețe regulile.

De aceea, procedurile din hidroterapie urmăresc să folosească cu blândețe, puterea tămăduitoare a apei, pe cale exterioară - sub forma băilor de aburi, a băilor calde cu plante, a împachetărilor, compreselor, stropirilor, a băilor reci, etc. Dar și utilizarea apei pe cale interioară, sub forma infuziilor din plante sau a medicamentelor naturale, care realizează o curățire interioară. Este important de știut că apa caldă moleștește, în timp ce apa rece întărește, călește contribuie la dezvoltarea armonioasă a organismului.

Mulți oameni, în special multe doamne, au mari probleme cu circulația periferică. Pentru ele, Kneipp recomandă băile alternative la picioare, cu apă caldă și rece. În 2 ligheane se va pune, într-unul apă rece, iar în celălalt apă fierbinte. Se începe cu introducerea picioarelor, câteva secunde în apa rece, apoi se scot și se introduc alte câteva secunde în apa fierbinte. Se alternează astfel de câteva ori. Pe măsură ce persoana se obișnuiește se fac până la 30 - 40 alternări, care produc o foarte bună îmbunătățire a circulației periferice și o tonifiere generală a stării de sănătate.

Sebastian Kneipp avea și alte sugestii importante pentru călirea organismului:

a) mersul desculț, mai ales pe iarbă, dacă se poate dimineața, când iarba este încărcată de rouă. Da și prin casă,

importanța apei, pentru starea de armonie și echilibru a organismului în general.

MASARU EMOTO susține că APA este forța vieții. Apa, purtată de fluidele corpului (sânge, limfă) este mijlocul prin care hrana circulă în corp. Dar, apa, servește și ca mijloc de transport al energiei prin toate părțile corpului. În plus, s-a demonstrat că apa arecapacitatea de a copia și memora informații. Masaru Emoto a studiat apa realizând fotografiile ale cristalelor de apă, după ce apa a fost supusă la diferiți stimuli: muzică, cuvinte, stări emoționale. Surpriza echipei sale de cercetători a fost că apa și-a schimbat structura în funcție de starea persoanei.

Apa este atât de banală, încât rareori o persoană se gândește la ea. Deși o bea, o folosește la spălat și la gătit, nimeni nu se gândește prea mult sau reflectează mai serios asupra apei. Deși nimic nu este mai misterios decât apa.

Masaru Emoto consideră că bolile sunt, în mare parte, rezultatul sentimentelor negative cu care se încarcă atât apa din corp, cât și apa din mediul nostru inconjurător.

O persoană care poate menține o atitudine pozitivă își poate întări imunitatea și se poate însănătoși, indiferent de afecțiunea pe care o are. Masaru Emoto ne spune că există un medic japonez care își tratează pacienții bolnavi de cancer prin escaladări de munți. Dăruindu-le oamenilor un motiv de a trăi, le ridică moralul și le întărește sistemul imunitar.

Iubirea și recunoștința, împreună, ca emoții, creează imunitate

Trupul uman este în esență apă, iar conștiința este sufletul. Ideea principală a întăririi imunității și vindecării este să ne păstrăm sufletul într-o stare pură, nepoluată. Dintre toate medicamentele existente până în prezent, cel mai puternic este IUBIREA. Masaru Emoto ne spune că de când a realizat acest lucru, le spune mereu oamenilor că IMUNITATEA înseamnă IUBIRE. Ne mai spune că nimic altceva nu ai putea fi mai eficient în combaterea forțelor negative și în redarea vitalității corpului.

Iubirea și recunoștința, împreună, ca emoții, creează imunitate.

Masaru Emoto a făcut un experiment. A încălzit apă într-un cuptor cu microunde, iar apoi a încetat să vadă efectul câmpului magnetic asupra cristalelor.

A folosit 2 tipuri de apă: apa distilată și apa de la robinet, căreia i-a lipit pe vas cuvintele iubire și recunoștință. Cristalele formate de apă distilată au ieșit doar parțial și nedesăvârșite, dar apa căreia îi arătase cuvintele IUBIRE și RECUNOȘTINȚĂ a produs cristale întregi. Cu alte cuvinte, IUBIREA și RECUNOȘTINȚĂ au reușit să facă apa imună la efectele dăunătoare ale câmpului magnetic. Atunci când beți apa cu un sentiment de recunoștință, apa este fizic alta decât atunci când o beți când sufletul vă este plin de sentimente sumbre.

Gândurile și sentimentele noastre influențează lumea în fiecare clipă. Dacă transmitem cuvinte și imagini creatoare, vom contribui la crearea unei lumi frumoase. Dar dacă emitem mesaje distructive, vom contribui la distrugerea Universului.

Dr. Liana Strimb,
cabinet Piața Libertății nr. 18,
telefon 0723859619

Sebastian Kneipp, părintele hidroterapiei

Kneipp s-a născut în 1821 în Bavaria. Tatăl său a fost un țesător, meserie pe care a dorit să o transmită și fiului său. Tânărul Kneipp și-a ajutat părintele până când a împlinit vârsta de 23 de ani. Matthias Merkle, un preot în Grönenback i-a fost mentor, dar Kneipp s-a îmbolnăvit de tuberculoză în 1847. Acesta a fost atât de bolnav încât a fost vizitat de către medic și de 100 de ori pe parcursul studiilor. În timp ce Kneipp era bolnav, a început să citească foarte mult și a descoperit, într-o carte, detalii despre boala pe care o avea precum și tratamente care puteau vindeca boala, cu ajutorul apei. În 1850, Kneipp a cunoscut un student la un seminar în München care, la rândul său, este bolnav iar Kneipp i-a împărtășit ceea ce știa despre terapia cu ajutorul apei. Atât Kneipp cât și prietenul său s-au recuperat iar în 1852 a fost hirotonit preot.

Cu toate că practica medicina, Kneipp nu s-a dezis de religia în care credea, catolicismul. El susținea că apa și planetele, elemente importante în procesul de vindecare, sunt oferite de către Dumnezeu. De asemenea, el a militat pentru o aromie om-natură, fiind de părere că mâncarea, apa și hainele trebuie să fie într-o strânsă legătură cu Universul.

Pe lângă tratamentul special prescris, Kneipp avea o părere și cu privire la alimentația pacienților săi.

În opinia lui, mâncarea trebuia să fie uscată și simplă, fără nici o urmă de condiment mai picant. Era de părere că oamenii are trebui să consume, în principiu, doar apă, dar, din când în când recomanda consumul de alcool, dar în cantități moderate. Cât despre îmbrăcăminte, el era adeptul unor ținute simple, care doar se înfășurau în jurul corpului, dintr-un material precum pânza sau chiar lână.

Sebastian Kneipp a dorit să îi ajute pe cei săraci, dar și pe cei cărora nu puteau să le ofere medicii vreun sprijin. Suferința care i-a marcat tinerețea i-a crescut simpatia pentru cei mai puțin norocoși decât el. A refuzat numeroși pacienți care se puteau trata pe cont propriu, acordându-le o atenție sporită celor care nu aveau fonduri necesare pentru plata medicamentelor.

Arhiducele Joseph August de Austria i-a dedicat lui Sebastian Kneipp atlasul său de medicină iar cea mai cunoscută pâine din Norvegia îi poartă numele (Kneippbrød).

“Mi-aș permite o sugestie pentru absolvenții de medicină: dacă nu vă puteți hotărî în alegerea unei specialități și ați vrea să faceți din toate câte ceva, sunteți făcuți pentru medicina de familie.” - Dr. Călin Bumbuluț

INTERVIU

Dr. Călin Bumbuluț: “Majoritatea medicilor intră în profesie urmând mai degrabă o chemare decât o carieră”

Fiecare dintre noi am putea, dacă ni s-ar cere, să dăm o definiție a medicului din experiențele pe care le avem de-a lungul vieții cu medicii, desigur. Însă fiecare dintre noi știm că un medic bun este acela care are compasiune față de seamănul său și care se străduiește, de-a lungul carierei sale, să fie un doctor bun.

În rândurile de mai jos vă propunem un interviu plăcut și interesant cu unul dintre medicii din Satu Mare al cărui nume, cu siguranță, vă spune ceva. Medicul de familie dr. Călin Bumbuluț, un medic cu importante competențe și abilități educaționale și științifice, lecturi publicate, vicepreședintele Colegiului Medicilor din România, președintele Uniunii Europene a Medicilor de Familie și președintele Asociației Medicilor de Familie din Satu Mare.

- Pentru început, vă rog să vă descrieți în câteva cuvinte. Cine este omul Călin Bumbuluț?

- Am 52 de ani, sunt absolvent al Universității de Medicină și Farmacie Iuliu Hațieganu din Cluj-Napoca, sunt medic primar de familie, profesiunea îmi ocupă practic tot timpul, inclusiv cel așa-zis “liber”, lucru pe care nu-l privesc ca fiind o sarcină, ci mai degrabă ca o activitate pe care mi-am asumat-o și care de cele mai multe ori îmi creează plăcere, este adevărat însă că uneori și frustrări. Ca să vă răspund la întrebare totuși, sper că sunt un om bun, sau măcar încerc să fiu.

- Domnule doctor, ce vă amintiți despre momentul în care ați decis să studiați medicina? Ce anume v-a determinat să urmați acest drum?

- În gimnaziu îmi doream să fiu medic veterinar, în liceu m-am hotărât totuși pentru medicina umană sub influența fratelui meu, a cumnatei și familiei ei care sunt toți medici. Au contribuit din plin lecturile “romantice” despre medicină și începuturile ei (vorbim totuși despre un moment de acum 35 de ani) precum “Obstacole” a lui Lloyd Douglas, care descria vremurile “eroice” ale descoperirii cauzei poliomielitei, sau cărți despre viața medicilor de țară din Anglia rurală. Am considerat întotdeauna că medicina este regina științelor biologice. Locul formării mele a trebuit să fie neapărat Clujul, aura mediciei din acest centru universitar fiind stabilită de peste 100 de ani, bazele puse aici fiind esențiale în dezvoltarea mea profesională ulterioară. Aici am întâlnit profesori din vechea generație universitară precum profesorii Vlaicu, Ionescu, Macovei, Olinic, Nanulescu, Benga, Pereni și mulți alții, cărora odată cu reînțoararea la Satu Mare li s-au adăugat medici care mi-au fost adevărați mentori, amintindu-i acum doar pe cei care au trecut în neființă, precum doctorii Micu, Bot, alții fiind pensionari, foarte puțini în activitate acum, tuturor fiindu-le recunoscător deopotrivă.

- Ați avut modele în viață care considerați că au jucat un rol important în ceea ce sunteți dumneavoastră azi?

- Desigur, familia mea – incluzându-i în ea pe toți cei dragi și apropiați – este cea care m-a făcut să fiu ceea ce sunt azi. Am amintit deja o serie de mentori, la care aș dori să adaug o persoană dragă mie, care mi-a marcat viața profesională și considerând-o cu timpul un membru al familiei, doamna profesor Rumelia Koren, alături de care am avut cele mai plăcute și deosebite momente ale vieții profesionale și chiar familiale. Nu am ales-o pe dânsa ca model și nici dânsa pe mine colaborator, pur și simplu am avut noroc amândoi, probabil mai mult eu.

- De ce medicina de familie?

- Am să repet ceea ce am spus și cu alte ocazii: oare câte specialități au nevoie de o definiție? Conform WONCA Europe (Societatea Europeană a medicilor de familie, 2002) „medicina de familie este o disciplină academică și științifică, având propriul conținut educațional, cercetare și activitate clinică bazată pe dovezi, fiind o specialitate clinică orientată spre îngrijirea primară”. În Europa, medicina de familie a trecut prin definiția Leeuwenhorst (1974), WONCA (1991), Olesen (2000), până la cea curentă, care este de altfel cea mai scurtă. Când am fost întrebare de fostul meu îndrumător în pediatrie - de altfel foarte bine intenționat - la ani de zile după terminarea rezidențiatului, aproape cu părere de rău, „de ce nu ai mers mai departe în medicină?”, am fost derutat, întrucât pentru mine pediatria, la fel ca și alte domenii, fusese doar un popas, iar sensul întrebării era cu totul altul

pentru mine, mai departe însemna medicina de familie. Altădată am fost întrebare „de ce nu există nume mari în medicina de familie?”, din nou am fost derutat, dându-mi-se exemple de reprezentanți importanți ale diferitelor ramuri medicale. Nu mă preocupase până atunci acest subiect, astfel încât am încercat un răspuns că în marele număr al medicilor generalişti de pretutindeni este ușor să treci nevăzut, uneori când greșești și de cele mai multe ori atunci când ești bun. Cred că medicina familiei nici nu poate avea „mari nume”, sunt prea mulți “anonimi” care o practică, dar sunt extrem de onorați să fac parte dintre ei.

- Ați cochetat cu vreo altă specializare?

- În timpul facultății mi-au plăcut multe discipline, fiind tentat odată cu parcurgerea lor de fiecare, dar parcă niciuna nu era cea în care m-aș fi văzut toată viața, astfel încât la alegerea specialității în urma rezidențiatului am ales destul de rapid specialitate care are câte puțin din toate. Știu că am făcut câțiva colegi fericiți care au ales după mine alte specialități și mărturisesc că am o ușoară nostalgie după anatomia patologică și cea de laborator, poate și după medicina legală și paradoxal practic acum o specialitate clinică, poate cu cea mai solidă relație medic-pacient dintre toate, dar nu regret nimic. Specialitățile chirurgicale m-au atras mai puțin, deși aspectul tehnic promitea să le facă interesante, dar până la urmă cred că a învins bunul simț, alții pot face mai mult în acest

domeniu, deși probabil prin asta l-am dezamăgit pe profesorul Pereni – odihnească-se în pace acolo unde este acum, printre stele. Mi-aș permite o sugestie pentru absolvenții de medicină: dacă nu vă puteți hotărî în alegerea unei specialități și ați vrea să faceți din toate câte ceva, sunteți făcuți pentru medicina de familie. Celor care urmăresc mai degrabă un aspect comercial le-aș spune că legea cererii și ofertei nu poate exista în medicină: nu poate exista cerere pentru suferință și moarte.

- Dacă ați avea din nou de ales, ați alege altă profesie?

- Istoria contrafactuală este ceva de care ar trebui să ne ferim cu toții, un om mulțumit de profesia lui nu va răspunde afirmativ la această întrebare. Aș spune așa: medicina nu o alegi, ea devine în timp cea care te atrage – aceasta înseamnă de fapt “chemarea” -, nostalgia altor profesii rămâne doar ca să-ți întărească alegerea, după ce eșecurile te determină să devii mai bun în ceea ce ești.

- Care credeți că sunt calitățile unui doctor bun?

- Majoritatea medicilor intră în profesie, după cum am spus, urmând mai degrabă o chemare decât o carieră, cu dorința de a ajuta oamenii. Mulți o abordează cu un zel aproape religios, cu somn pierdut, cu risipirea celor mai frumoși ani ai tinereții, cu costuri uriașe de oportunitate, cu tensiuni în familie, cu instabilitate financiară, cu nesocotirea sănătății personale și cu o multitudine de alte

provocări. Dar medicii sunt oameni inteligenți, duri, rezistenți și cu resurse considerabile psihice și fizice. Dacă există o altă cale de a ieși dintr-o situație lucrând mai mult, mai inteligent sau diferit, ei deja au abordat-o.

- Un medic bun vindecă, dar un medic bun trebuie să aibă și abilitatea de a da vești rele. Se învață la școală sau ține foarte mult de medic, de empatie, de abilitățile sale?

- Comunicarea și mai ales cea a veștilor rele se învață ca și cunoștințele în facultate, dar deprinderile se dobândesc mai ales în practică, iar formarea din timpul rezidențiatului și Educație Medicală Continuă consolidează aceste atitudini. Ține mult și de talentul medicului care include empatia, dar comunicarea este o abilitate care se învață. În urmă cu 20 de ani am dezvoltat un modul de pregătire în acest domeniu, pe care l-au parcurs mulți colegi în timpul pregătirii de specialitate, iar în urmă cu 6 ani am predat la Cluj modulul de comunicare viitorilor formatori de medicina familiei, din care unii mi-au devenit în timp colegi și colaboratori. Sunt câteva reguli de bază în transmiterea veștilor rele: ea depinde de relațiile interumane, nu este doar un eveniment singular, pacienții știu mai multe decât crezi tu că știu, este trădat de limbajul tău corporal și de împrejurări, cu mult timp înainte să spui ceva, poți spune doar ceea ce știi că este adevărat. În timpul comunicării întâmpinăm la rândul nostru dificultăți: teama de a răni sau supăra pacienții; disconfortul cauzat de faptul că te afli împreună cu cei tulburați de auzirea veștilor rele; teama de a fi blamați, senzația că “am înșelat” așteptările pacientului, îngrijorarea cu privire la întrebările pe care le-ar putea pune, posibilitatea de a trebui să admiți că cineva nu poate avea toate răspunsurile, să te simți nepregătit sau format inadecvat pentru a administra interacțiuni umane atât de sensibile; incertitudinea privind modul de a reacționa în fața primitorului veștii, precum și după aceea. După cum vedeți, sunt aspecte multiple care trebuie procesate și medicul trebuie să le stăpânească, dar trebuie să recunoască că această componentă a pregătirii în specialitate este totuși încă deficitară, nu numai în România dar și în Europa. Rezolvarea o poate aduce programul de Educație Medicală Continuă pe parcursul vieții profesionale.

La medicul de familie mergem prima dată când avem o problemă de sănătate. La medicul de familie mergem pentru vaccinuri, pentru adevăruri, pentru trimiteri și așa mai departe. Cât îi este de dificil să acopere toată paleta de activități medicului de familie, care e rolul medicului de familie în sistemul medical actual din România sunt doar câteva întrebări la care dr. Călin Bumbuluț ne răspunde în numărul viitor al Suplimentului Informația de Duminică.

Așadar, continuarea în numărul următor.

A consemnat Ioana Vladimirescu

Ed Westwick, viața după serialul care l-a făcut celebru

Blake Lively a jucat în câteva thriller-uri (unul dintre ele fiind "O simplă favoare") și mereu face glume cu soțul ei, Ryan Reynolds, pe rețelele de socializare. Leighton Meester și Adam Body au devenit părinți pentru a doua oară, Penn Badgley joacă în serialul "You" iar Chace Crawford are un rol în serialul produs de Amazon "The Boys". Se poate spune că toți se descurcă de când serialul "Gossip Girl" s-a încheiat, dar mulți se întrebă: ce anume se mai întâmplă cu Ed Westwick, cel care i-a dat viață carismaticului Chuck Bass?

La fel ca și restul colegilor săi din serial, pentru Westwick rolul din Gossip Girl i-a marcat întreaga carieră. Cu toate acestea, el nu s-a culcat pe o ureche, implicându-se în numeroase proiecte de când serialul s-a încheiat în 2012.

Fanii așteaptă cu nerăbdare premiera "Gossip Girl Reboot", industria divertismentului a făcut un pas în spate datorită pandemiei de coronavirus. Iar acțiuni precum "Black Lives Matter", au încurajat celebritățile să iasă în față, să își impună punctul de vedere.

Ed Westwick s-a alăturat luptei împotriva rasismului, promovând, în același timp, purtarea măști. Iar tot profitul de pe urma vânzărilor au fost

donate către Kick It Out, organizație din Anglia care se ocupă cu stoparea rasismului.

"Într-adevăr, o variantă nouă a Gossip Girl ar fi o distragere minunată, trăim o perioadă în care nu trebuie să ne culcăm pe o ureche. Este important să ne concentrăm pe cea anume se întâmplă, ce putem face ca să ajutăm, chiar dacă, pe moment, considerăm că facem un lucru minor".

Un rol nou într-un sitcom marca BBC

Plasat în anii '80, Essex, "White Gold", a avut două sezoane, cu un total de 12 episoade, din 2017 până în 2019. Ed a interpretat rolul lui Vincent Swan, un văduv, care lucrează pentru o companie numită Cachet Windows. Trecerea lui Westwick, de la compania CW la BBC a fost un șoc pentru cei care nu știau că actorul este, de fapt, englez și nu a avut nici o problemă când a venit vorba despre accentul personajului său. Înainte de "White Gold", Westwick a interpretat rolul unui criminal în serie, în drama "Wicked City". Din păcate, neavând prea mult succes, a avut doar 8 episoade în 2015, după care a fost anulat. Poate fi o ironie faptul că fostul coleg de platou al lui Westwick, Penn Badgley, joacă într-un serial bazat pe crime, care are un succes răsunător de când a fost lansat pe Netflix. Ed ar fi trebuit să apară într-un adaptare după romanul Agatha Christie, "Cele două adevăruri", dar i-a fost retras rolul în urma acuzațiilor de

viol care i-au fost aduse.

În noiembrie, 2017, actrița Kristina Cohen l-a acuzat pe Westwick care ar fi abuzat de ea. Cohen a transmis, prin intermediul unei postări pe Facebook, că Ed ar fi abuzat-o în timp ce ea dormea. Westwick i-a răspuns, printr-un mesaj pe Twitter: "Nu o cunosc pe această femeie. Nu am abuzat în viața mea o femeie".

Alte două femei, Rachel Eck și Aurelie Wynn, i-au adus acuze lui Westwick, însă actorul nu a fost tras la răspundere, deoarece nu au existat suficiente dovezi.

Chuck Bass, un rol pentru toată viața

Chuck Bass este un caracter ficțional în cartea intitulată "Gossip Girl". Ed Westwick îl interpretează în serialul cu același nume. Chiar dacă în carte este un personaj negativ, în serial este un "anti-erou", unde este scos în evidență ambiția sa financiară, dar și stilul personal. În serial, Chuck a fost prieten din copilărie cu Nate Archibald (interpretat de Chace Crawford), Serena van der Woodsen (Blake Lively), dar și Blair Waldorf (personajul lui Leighton Meester), care este fata de care Chuck este îndrăgostit.

Ed recunoaște că rolul lui Chuck Bass i-a marcat întreaga carieră. I-a oferit o voce, puterea de-a și impune punctul de vedere, de a ajuta pe cei care nu au suficient curaj să iasă în față. Iar pentru asta îi va fi mereu recunoscător "băiatul rău" din Manhattan.

Gabriel Macht recunoaște că nu se aseamănă cu personajul său din "Suits"

Chiar dacă a trecut un an de când serialul "Suits" s-a încheiat, fanii serialului încă doresc să afle detalii despre cei care au dat viață personajelor timp de 9 sezoane. Patrick J. Adams, interpretul lui Mike Ross, a devenit tătic, Meghan Markle este ducesa de Sussex, Sara Rafferty (Donna Paulsen), nu a renunțat la televiziune, ea având un rol în sezonul al 15 din serialul Anatomia lui Grey iar interpretul lui Louis Litt, Rick Hoffman joacă rolul doctorului Dr. Swerdlow, în serialul Billions.

Singurul din membrii distribuției serialului care a ales să ia o pauză este Gabriel Macht, cel care l-a interpretat pe carismaticul avocat Harvey Specter.

Gabriel și-a început cariera cu un rol în filmul "Why Would I Lie?", lansat în 1980, dar rolul din Suits i-a adus faima internațională. Talentul său actoricesc l-a moștenit de la tatăl lui, actorul Stephen Macht, care, la rândul său, a avut un rol în serial, alături de fiul său, interpretând personajul profesorului Gerard, un personaj care nu l-a avut pe Harvey la inimă.

Chiar și după finalul serialului, Gabriel încă nu poate să înțeleagă obsesia construită în jurul lui Harvey Specter. În realitatea de zi cu zi, multe aspecte din personalitatea lui Harvey sunt greu de acceptat de către actor. În primul rând, felul lui spilcuit: "Nu îmi

place deloc, mi se pare chiar demodat", mărturisește Gabriel pentru revista People. Apoi, este felul în care Harvey cucerește orice femeie din New York. Macht este un familist convins, căsătorit de 16 ani cu actrița australiană Jacinda Barret, cu care are doi copii: o fiică, de 9 ani, pe nume Satine, și un fiu, Luca, de doi ani.

Când a fost întrebat cum a cunoscut-o pe soția lui, Gabriel a spus: "Ni s-a pus la cale un blind date, așa că am mers la cină, unde am închis restaurantul. Întâlnirea s-a întins până târziu în noapte și am discutat liber despre orice. În filmul Swingers se vorbește despre faptul că nu e bine să suni fata imediat după întâlnire și m-am gândit să o întreb: „Ce părere ai despre regula asta stupidă a celor două zile?”. Iar ea a zis: „Dacă te-ai simțit bine în seara asta și vrei să mă suni, sună-mă”. Am plecat, m-am suit în mașină, am sunat-o imediat și am vorbit până la 9 A.M. Și am rămas împreună din acea zi.”

Un alt lucru pe care Harvey și Gabriel nu îl au în comun este mâncarea. Avocatul în costum este un fan înrăit a fripturilor și al hot dog-ului la parterul clădirii în care lucrează, în timp ce Macht este vegetarian convins. Actorul a luat această decizie în 2008, după ce a citit Studiul China. În prezent, el este singurul vegetarian 100% din familie.

Tik Tok aduce profituri frumoase celor care sunt activi pe aplicație

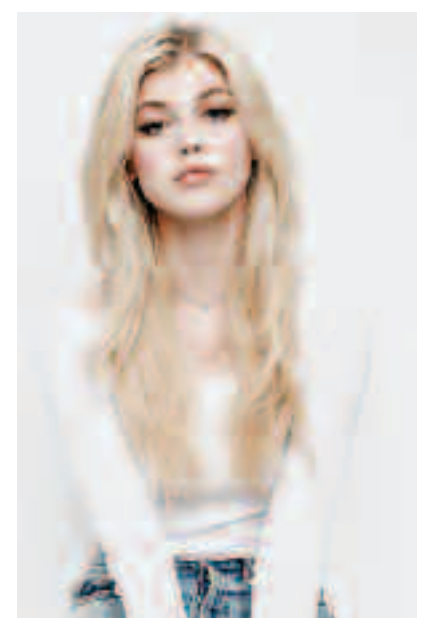
Noua platformă de socializare TikTok devine din ce în ce mai preferată de tineri pentru că le oferă șanse egale de afirmare. Unii dintre aceștia primesc chiar și 200.000\$ pentru a promova anumite produse, însă câștigurile ar putea crește până la 1 milion de dolari pentru o singură postare.

Dacă în trecut tinerii visau să ajungă astronauți, pompieri, sportivi sau chiar vedete ale muzicii, timpurile s-au schimbat, majoritatea dintre ei ținând acum să ajungă "influenceri".

Platforma de videoclipuri TikTok le permite să facă tocmai acest lucru – tinerii (cu vârsta cuprinsă între 13 și 28 de ani) se îndreaptă spre TikTok pentru că aplicația le oferă tuturor șansa de a câștiga din ceea ce postează, spre deosebire de Instagram sau YouTube care îi favorizează pe cei deja cunoscuți.

Potrivit The Guardian, cei mai faimoși dintre TikTokeri câștigă la ora actuală chiar și 200.000 de dolari pentru o colaborare, însă cum numărul utilizatorilor crește din ce în ce mai mult, se estimează că suma pe care aceștia o vor putea solicita pentru a face reclamă unui brand poate ajunge și la 1 milion de dolari.

Un exemplu de succes ar fi Loren Gray (foto) – o cântăreață de numai 17 ani din Pennsylvania – care are peste

doi miliarde de aprecieri pe TikTok. Cu 38 de milioane de urmăritori, ea postează zilnic videoclipuri cu o durată între 15 și 60 de secunde, obținând până la 200.000 de dolari pentru promovările făcute. Ea s-a folosit de aplicație pentru a încheia contracte cu Virgin Records și Capitol Records, două dintre cele mai faimoase case de discuri din lume.

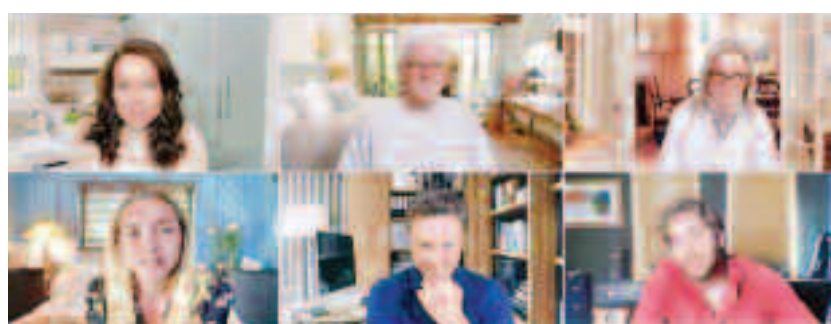
Actorii din "Father of The Bride" s-au reunit

Au trecut 29 de ani de când "Tatăl Miresei" a avut premiera pe marile ecrane, cu doar câteva zile înainte de Crăciun, în anul 1991. Comedia americană, care îi are în distribuție pe Steve Martin, Diane Keaton și Martin Short, a avut o continuare, lansată în 1995, ajungând pe locul 2 în box office-ul de la acea vreme.

Producătoarea Nancy Meyers a spus în 1996 că partea a treia a filmului este foarte posibilă, dar nimic nu s-a concretizat. Asta până în anul 2020.

Familia Banks s-au reunit pentru un eveniment special, care a fost distribuit vineri, 24 septembrie 2020, atât pe YouTube, cât și pe Facebook.

Filmul, care are o durată de 26 de minute, îi reunește pe toți membrii

familiei Banks pentru încă o nuntă.

De data aceasta, este rândul personajului Matty Banks, interpretat de Kieran Culkin, care își invită familia la nuntă prin intermediul aplicației Zoom.

Sunt făcute referiri la pandemie, personajele discutând cum fac față la izolare iar logodnica lui Matty este interpretată de către Alexandra Shipp iar

tatăl miresei este nimeni altul decât Robert DeNiro. Mezinii familiei Banks își fac și ei apariția, aceștia fiind interpretați de către Ben Platt și Florence Pugh.

Reuniunea vine în sprijinul organizației World Central Kitchen, care distribuie hrană celor afectați de pandemia de COVID-19.